

POLISH SCIENCE JOURNAL

ISSUE 10 (31)

INTERNATIONAL SCIENCE JOURNAL

WARSAW, POLAND
Wydawnictwo Naukowe "iScience"
2020

ISBN 978-83-949403-4-8

POLISH SCIENCE JOURNAL (ISSUE 10(31), 2020) - Warsaw: Sp. z o. o. "iScience", 2020. - 89 p.

Editorial board:

Bakhtiyor Amonov, Doctor of Political Sciences, Associate Professor of Tashkent University of Information Technologies

Bugajewski K. A., doktor nauk medycznych, profesor nadzwyczajny

Czarnomorski Państwowy Uniwersytet imienia Piotra Mohyły

Temirbek Ametov, PhD

Marina Berdina, PhD

Hurshida Ustadjalilova, PhD

Oleh Vodianyi, PhD

Languages of publication: українська, русский, english, polski, беларуская, казахша, o'zbek, limba română, кыргыз тили, շաբլըն

Science journal are recommended for scientists and teachers in higher education establishments. They can be used in education, including the process of post-graduate teaching, preparation for obtain bachelors' and masters' degrees.

The review of all articles was accomplished by experts, materials are according to authors copyright. The authors are responsible for content, researches results and errors.

ISBN 978-83-949403-4-8

© Sp. z o. o. "iScience", 2020

© Authors, 2020

TABLE OF CONTENTS

SECTION: BIOLOGY SCIENCE

- AL-Zuweid Ahmed Riyadh Younis (Grodno, Belarus)**
 CHANGES IN THE LEVEL OF SOME TRACE ELEMENTS
 IN BLOOD SERUM OF PATIENTS WITH TYPE II DIABETES..... 5

SECTION: MEDICAL SCIENCE

- Alomer Rawad Ali Jebur, Glazev Anton Anatolevich (Grodno, Belarus)**
 THE EFFECT OF EXPERIMENTALLY INDUCED INSULIN RESISTANCE
 ON THE LEPTIN RESPONSE..... 11
- Bugajewski K. A. (Mykołajiw, Ukraina)**
 OREŚLANIE SZCZEGÓLNOŚCI LICZBY WARTOŚCI INDEKSÓW
 MORFOFUNKCJONALNYCH I SOMATOTYPÓW PŁCIOWYCH U
 SPORTSMENEK W WIEKU MŁODZIEŻOWYM UPRAWIAJĄCYCH
 RZYSTAWIEM..... 14
- Shanshool Mustafa Tareq (Grodno, Belarus),
 Dhurgham Fahad Ftak Al Ghuraibawi,
 Anwar Mohamed Rasheed (Baghdad, Iraq)**
 THE LEVEL OF LACTATE DEHYDROGENASE AND FERRITIN
 IN THE BLOOD OF COVID-19 PATIENTS COMPARED
 TO HEALTHY PEOPLE IN IRAQ..... 19
- Алдабергенова Тауржан Калибековна, Адильбеков Абиляксым,
 Айтжанова Асель Жанбулатовна (Нур-Султан, Қазақстан)**
 ОККЛЮЗИОННЫЕ ШИНЫ: РОЛЬ И ЗНАЧЕНИЕ В КОМПЛЕКСНОЙ
 ТЕРАПИИ ДИСФУНКЦИИ ВИСОЧНО-НИЖНЕЧЕЛЮСТНОГО
 СУСТАВА..... 25
- Жилкибаева Жанна Бопановна, Алимжанов Советбек
 Жайырбаевич, Койшыманов Адилбек Бейсенович
 (Нур-Султан, Қазақстан)**
 СОВРЕМЕННАЯ МЕТОДИКА ОФОРМЛЕНИЯ ИНДИВИДУАЛЬНОЙ
 ЛОЖКИ ИЗ ВИНИЛПОЛИСИЛОКСАНОВОГО МАТЕРИАЛА С
 ПОМОЩЬЮ ФОНЕТИЧЕСКИХ ПРОБ ПРИ ПОЛНОМ ОТСУТСТВИИ
 ЗУБОВ 30
- Калиева Диана Сериковна, Сарсенбаева Феруза Султанбековна,
 Доскеева Алия Сабыржановна,
 Хусаинова Малика Булатовна (Нур-Султан, Қазақстан)**
 МИНИМАЛЬНО ИНВАЗИВНЫЙ МЕТОД ЛЕЧЕНИЯ КАРИЕСА
 ПОСТОЯННЫХ ЗУБОВ У ДЕТЕЙ..... 35

SECTION: PEDAGOGY

- Makhmudova Malokhat Akhmatovna,
 Nasirova Shaira Narmuradovna,
 Salomov Ulmasjon Asror Ugli (Navoi, Uzbekistan)**
 CONCEPTUAL BASIS OF DISTANCE LEARNING ORGANIZATION..... 41
- Кожаметов Николай Серикович (Павлодар, Қазақстан)**
 БАЛАЛАРДЫ ҚОЛДАУ ОРТАЛЫҒЫНДАҒЫ «ОТБАСЫНА
 ОРАЛУ» ЖОБАСЫ..... 45

Мамиченко С. А. (Луганськ, Україна) ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ВИКОРИСТАННЯ МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ КОНКУРЕНТНИХ ВІДНОСИН У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З БІЗНЕС-АДМІНІСТРУВАННЯ.....	51
Мешко Г. М., Мешко О. І., Трубавіна І. М. (Харків, Україна) СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЗБЕРЕЖЕННЯ І ЗМІЦНЕННЯ ЗДОРОВ'Я МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ.....	59

SECTION: SCIENCE OF LAW

Гаврилюк Л. В., Буличев А. О., Буличева Н. А. (Київ, Україна) ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧОГО З ПРАЦІВНИКАМИ ІНШИХ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ.....	67
---	----

SECTION: TECHNICAL SCIENCE. TRANSPORT

Акобян Давид Геворгович, Хачатрян Ваге Генрикович, Саргсян Спартак Оганнесович (Ереван, Армения) РАЗНОВИДНОСТИ ВЕНТИЛЯЦИОННЫХ СИСТЕМ	73
Мовсисян Карен Ашотович, Азоян Марат Суренович, Манукян Тигран Давидович (Ереван, Армения) ПРИЧИНЫ РАЗРУШЕНИЕ ОЗОНОВОГО СЛОЯ	78
Саргсян Спартак Оганнесович, Мовсисян Карен Ашотович, Манукян Тигран Давидович (Ереван, Армения) ЗДАНИЯ ПОЧТЫ НУЛЕВЫМ ЭНЕРГОПОТРЕБЛЕНИЕМ.....	83

SECTION: SCIENCE OF LAW

Гаврилюк Л. В., Буличев А. О.
Державний науково дослідного інститут МВС України,
Буличева Н. А.
Київський університет імені Бориса Грінченка
(Київ, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧОГО З ПРАЦІВНИКАМИ ІНШИХ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ

Анотація. В статті розглянуто підстави, форми та етапи взаємодії слідчих з іншими підрозділами поліції. Акцентовано увагу на невизначеності питання щодо надання доручень слідчим працівникам інших підрозділів поліції щодо проведення слідчих дій, наприклад, дільничним офіцерам поліції, патрульним. У зв'язку з чим запропоновано внести зміни до Кримінального процесуального кодексу України.

Ключові слова: досудове розслідування, слідчий, форми взаємодії, кримінальне правопорушення, поліція, доручення.

Abstract. The article consider the bases, forms and stages of interaction of the following with other police bodies and units. Emphasis is placed on the uncertainty of the issue of giving instructions to investigators of other police units to conduct investigative actions, such as police officers, patrol officers. In this regard, it is proposed to amend of the the Criminal Procedure Code of Ukraine.

Key words: pre-trial investigation, investigator, forms of interaction, criminal offense, police, power of attorney.

На практиці ефективне досудове розслідування здійснюється шляхом поєднання зусиль органів та підрозділів поліції, забезпечення належного рівня їх взаємодії відповідно до вимог законодавства щодо отримання, збирання, накопичення та використання інформації про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, а також про події і факти, які можуть сприяти їх розслідуванню і розкриттю, що є невід'ємним завданням для всіх працівників поліції.

Взаємодія між слідчими та іншими підрозділами Національної поліції України здійснюється на підставі Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні, затвердженої наказом МВС України від 07.07.2017 № 575 (Інструкція). У пунктах 7 і 8 розділу I якої зазначено, що органи та підрозділи поліції забезпечують здійснення заходів, спрямованих на отримання інформації про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, а також події і факти, які можуть сприяти їх розкриттю та досудовому розслідуванню, у межах своєї компетенції. Відповідно, збір інформації про осіб, які вчинили кримінальні

правопорушення, а також про події і факти, які можуть сприяти їх розкриттю та досудовому розслідуванню, виявленню та припиненню виявлених кримінальних правопорушень, здійснюється всіма працівниками поліції в межах службових обов'язків, які визначені законодавством [1]. Отриману інформацію про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, а також про події і факти, які можуть сприяти їх розкриттю та досудовому розслідуванню, поліцейські доповідають рапортом безпосередньому керівникові, який після ознайомлення надсилає цей рапорт відповідному керівнику органу, підрозділу поліції для розгляду і направлення до органу досудового розслідування і підрозділу кримінальної поліції для використання цієї інформації під час розкриття та досудового розслідування кримінального правопорушення.

Взаємодію слідчого з іншими органами та підрозділами поліції слід розглядати як врегульовану КПК України, підзаконними, відомчими та міжвідомчими нормативно-правовими актами діяльність цих органів, яка реалізується через комплекс спільних, узгоджених за різними факторами (час, місце, метод, форма, тощо) заходів, спрямованих на забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу.

Беручи до уваги наявні в юридичній літературі позиції щодо форм взаємодії, а також ураховуючи норми чинного законодавства, з практичної точки зору її доречно класифікувати в залежності від правової регламентації. У межах такого критерію С. Є. Абламський виділяє такі основні групи взаємодії:

1) процесуальна - безпосередньо врегульована положеннями КПК України. Особливістю процесуальної взаємодії є її чітка правова регламентація, а заходи, що вживаються в її межах, пов'язані з отриманням доказової інформації, яка свідчить про причетність особи до вчинення конкретного злочину. Згідно з КПК України, до процесуальних форм взаємодії, що можуть застосовуватися при розслідуванні кримінальних правопорушень на стадії досудового розслідування, відносяться: надання слідчим відповідним оперативним підрозділам доручень на проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій; проведення різного виду експертиз тощо;

2) непроцесуальна (організаційна) - урегульована іншими законодавчими актами України (закони та відомчі нормативно-правові акти), що регулюють діяльність взаємодії органів і підрозділів, які залучаються під час проведення досудового розслідування»[2, с. 242-244].

Враховуючи характер і ступінь суспільної небезпечності кримінального правопорушення С. О. Сорока та Г. С. Римарчук взаємодію поділяють на епізодичну і тривалу. Епізодична взаємодія передбачає виконання співробітником оперативного підрозділу доручення про проведення окремих слідчих (розшукових) дій або негласних слідчих (розшукових) дій. Початком її є момент отримання доручення і закінчується після його виконання вказаний в дорученні строк. Коли щодо кримінального провадження виникає необхідність спільно вирішити низку питань, взаємодія здійснюється протягом тривалого часу і, як правило, організовується з початку розслідування (наприклад створення слідчо-оперативної групи для розслідування кримінальних

правопорушень, в цьому випадку оперативне супроводження забезпечується протягом здійснення кримінального провадження). Залежно від правової регламентації розрізняють процесуальні (правові) і непроцесуальні (організаційні) форми взаємодії[3, с. 349-350].

Наведені класифікації форм взаємодії є цілком доречними, проте слід доповнити, що взаємодія слідчих Національної поліції з іншими органами та підрозділами поліції здійснюється: до початку досудового розслідування; при досудовому розслідуванні кримінальних правопорушень; на стадії судового розгляду кримінальних проваджень. Кожний із цих етапів взаємодії має свої суб'єкти здійснення, своє нормативно-правове регулювання і особливості здійснення.

Визначений у КПК України на сьогодні порядок початку досудового розслідування фактично скасовував так звану «дослідчу перевірку» за заявами та повідомленнями про вчинення кримінального правопорушення. Порядок дій слідчих та співробітників інших органів і підрозділів Національної поліції під час надходження заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення регламентується КПК України, Законом України «Про Національну поліцію», законом України «Про звернення громадян», наказом МВС України Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України від 16.02.2018 № 111; наказом МВС України Про затвердження Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події від 08.02.2019 № 100; наказом МВС України Про затвердження Інструкції з організації діяльності чергової служби органів (підрозділів) Національної поліції України від 23.05.2017 № 440; наказом Генеральної прокуратури Про затвердження Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань 06.04.2016 № 139; наказом МВС України Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні від 07.07.2017 № 575.

Згідно із зазначеними нормативно-правовими актами, прийняття заяв (повідомлень) незалежно від місця і часу їх учинення, повноти отриманих даних, особи заявника здійснює цілодобово, безперервно та невідкладно орган (підрозділ) поліції, до якого надійшла така інформація. Джерелом інформації про кримінальні правопорушення та інші події є: заяви (повідомлення) осіб, які надходять до органу (підрозділу) поліції, особи, уповноваженої на здійснення досудового розслідування, або службової особи, уповноваженої на прийняття та реєстрацію заяв (повідомлень); самостійно виявлені слідчим або іншою посадовою особою органу поліції з будь-якого джерела обставини кримінального правопорушення; повідомлення осіб, які затримали підозрювану особу під час учинення або замаху на вчинення кримінального правопорушення чи безпосередньо після вчинення кримінального правопорушення, чи під час безперервного переслідування особи, яка підозрюється в його вчиненні та інше.

При надходженні до органу, підрозділу поліції заяви або повідомлення

про вчинене кримінальне правопорушення уповноважений працівник чергової частини зобов'язаний негайно доповісти керівникові органу досудового розслідування, який визначає слідчого, що здійснюватиме досудове розслідування а також поінформувати керівника органу, підрозділу поліції. Слідчий невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР) та розпочати розслідування.

Також згідно з Інструкцією, при чергових частинах органів та підрозділів поліції передбачено створення із числа працівників поліції слідчо-оперативних груп, відповідно до графіка чергування затвердженого керівником органу підрозділу поліції та погодженого з керівником органу досудового розслідування, які при надходження заяв та повідомлень про кримінальне правопорушення негайно виїжджають на місце події з метою його огляду та фіксації слідів кримінально-процесуального правопорушення. До складу СОГ включаються: слідчий (дізнавач) – старший СОГ; працівник оперативного підрозділу; інспектор – криміналіст (технік криміналіст), а також (за необхідності) кінолог зі службовою собакою.

Згідно з ч. 3 ст. 214 КПК України, як виключення у невідкладних випадках огляд місця події може бути проведений до внесення відомостей до ЄРДР, що здійснюється негайно після завершення огляду. На місці вчинення злочину, кожний із членів СОГ наділений відповідними повноваженнями та обов'язками й після прибуття на місце події члени СОГ в межах компетенції з'ясовують обставини вчинення кримінального правопорушення, установлюють свідків, прикмети осіб, які вчинили кримінальне правопорушення, та ймовірні шляхи їх руху. У разі необхідності вживають заходів для переслідування транспортних засобів, якими заволоділи особи, що вчинили кримінальне правопорушення, або тих, що використовувалися при його вчиненні. Беруть участь у розшуку та затриманні осіб, які підозрюються у вчиненні цих кримінальних правопорушень.

Спільна діяльність слідчих з іншими органами, підрозділами Національної поліції при надходженні заяв та повідомлень про кримінальні правопорушення проявляється також в тому, що начальник органу, підрозділу поліції організовує своєчасне направлення на місце події крім слідчо-оперативної групи у повному складі, інших працівників органу, підрозділу поліції залежно від обставин та характеру вчиненого кримінального правопорушення та доставляння за необхідності до місця події спеціалістів інших органів, а також здійснює керівництво щодо визначеного Інструкцією комплексу першочергових заходів та невідкладних слідчих (розшукових) дій, спрямованих на встановлення особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, та з'ясування всіх обставин події. Загальний порядок організації дій працівників слідчо-оперативної групи щодо реагування на заяви та повідомлення про кримінальні правопорушення визначено в Інструкції з організації реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України затверджено наказом МВС України від 16.02.2018 № 111.

У разі якщо в результаті проведених першочергових заходів і невідкладних слідчих (розшукових) дій не встановлено особу, яка вчинила кримінальне правопорушення, керівник органу, підрозділу поліції організовує і забезпечує подальшу роботу з розкриття цього кримінального правопорушення.

Також, на відмінно від Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року, де в ч. 3 ст. 114 передбачено, що «слідчий по розслідуваним ним справам вправі давати органам дізнання доручення і вказівки про провадження розшукових дій ...» [4], чинним КПК України передбачено можливість проведення слідчим негласних слідчих (розшукових) дій та давати з приводу цього доручення оперативним підрозділам. Зокрема, згідно зі ст. 40 КПК України слідчий уповноважений:

проводити слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії у випадках, встановлених КПК;

доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам;

звертатися за погодженням із прокурором до слідчого судді з клопотаннями про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій [5].

Враховуючи положення даної норми варто зазначити, що слідчий повинен доручати оперативному підрозділу проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій лише у крайніх випадках, з урахуванням об'єктивних підстав, зокрема того, що у слідчого немає відповідних навиків, технічних засобів і т. ін., необхідних для їх проведення.

Підставою, здійснення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій оперативними підрозділами, є письмове доручення слідчого по конкретному кримінальному провадженні. На час проведення зазначених дій, працівник оперативного підрозділу набуває повноважень слідчого. Проте, згідно зі ст. 41 КПК України, працівники оперативних підрозділів не мають права здійснювати процесуальні дії у кримінальному провадженні за власною ініціативою або звертатися з клопотаннями до слідчого судді чи прокурора. Також привертає увагу штучне обмеження щодо залучення до проведення досудового розслідування лише працівників оперативних підрозділів, що на нашу думку потребує законодавчого врегулювання.

З урахуванням того, що під час досудового розслідування об'єктивно в слідчого виникає необхідність надання доручень не лише працівникам оперативних підрозділів, а й працівникам інших підрозділів Національної поліції щодо проведення слідчих (розшукових) дій, наприклад, дільничним офіцерам поліції, патрульним, пропонуємо доповнити п. 3 ч. 2 статті 40 КПК України після слів «оперативним підрозділам» словами «та іншим підрозділам».

Таким чином, слід зазначити, що спільна діяльність слідчого, з працівниками оперативних та інших підрозділів поліції виявляється в збиранні, перевірці та оцінюванні необхідної доказової інформації в установленому законом порядку та є процесуальною діяльністю. Тому інститут взаємодії під час досудового розслідування виступає важливою гарантією того, що

поставлена мета буде досягнута завдяки спільним діям слідчого та інших працівників поліції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: затв. наказом МВС України від 07.07.2017 № 575.
2. Абламський С. Є. Актуальні питання взаємодії слідчого з іншими учасниками, які залучаються під час досудового розслідування. Сучасні тенденції розвитку криміналістики та кримінального процесу: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. до 100-річчя від дня народження проф. М. В. Салтевського (м. Харків, 8 листоп. 2017 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2017. С. 243.
3. Сорока С. О., Римарчук Г. С. Взаємодія слідчого із співробітниками інших підрозділів під час досудового розслідування. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Юридичні науки. 2015. № 825. С. 347-354. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2015_825_59
4. Кримінально-процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар. За заг. ред. В. Т. Маляренка, В. Г. Гончаренка – Вид. шосте, перероблене та доповнене – К.: «Юрисконсульт», «Юстініан» – 2010. – 896 с.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар. За заг. ред. В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила – К.: «Юстініан» - 2012. -1224 с.